

ΤΟ ΑΦΙΕΡΩΝΩ στους πολυποίκιλους και πολυώνυμους Ελληναράδες, που σιδήποτε κακό συμβαίνει στην Ελλάδα το φορτώνουν, χωρίς δεύτερη κουβέντα, στους Αλβανούς, στους Ρουμάνους, στους Πολωνούς, στους Πακιστανούς, στους Ιρακινούς, στους Κούρδους και σε όλους γενικά τους μετανάστες που δουλεύουν στην Ελλάδα για ένα κομμάτι ψωμί, τάδε έφη κυρία Έφη. Η ιστορία μας αρχίζει, από προσωπική εμπειρία, σε ένα ορεινό αλλά γραφικό χωριό την Πλάκα ή Γρόπα μερικά χιλιόμετρα έξω από το Αίγιο. Η ιστορία μας αρχίζει με το Σπύρο που ήταν παντρεμένος και είχε έρθει από την Αλβανία. Είχε και δυο παιδιά, οκτώ και δέκα χρονών ήταν, τα θυμάμαι πριν από δυο χρόνια και βάλεσαν με τα μεγάλα μάτια τους άρχισαν να βλέπουν για πρώτη φορά την «Πατρίδα».

ΦΩΛΙΑΣΑΝ όλοι μαζί στο χωριό Γρόπα. Στον αγροτικό –εργατικό μαχαλά της Αιγιάλειας. Σε ένα από τα παλιόσπιτα του τέλους της περασμένης εκατονταετίας με φουσκωμένα ντουβάρια και ανασαμιά γιομάτη μούχλα. Εκεί έζησαν για πρώτη φορά τούτοι οι άνθρωποι την «Πατρίδα». Η γειτονιά του Γρόπα τους αγκάλιασε. «Πατριώτες από τη Βόρεια Ήπειρο» τους έλεγε ο ένας. «Δικοί μας άνθρωποι» έλεγε ο άλλος, ξανόιχτηκε ο Σπύρος και η φαμελιά του και άρχισαν να μιλούν. Να αγγίξουν τους «πατριώτες». Να μαθαίνουν τους ανθρώπους της «Πατρίδας».

ΔΟΥΛΕΥΕ ο Σπύρος σκληρά. Έπιανε πέτρα και τη ζουλούσε και έβγαζε από δαύτη νερό. Γέμιζε άσφαλτο τους δρόμους του Αγίου. Νόμιμος με άδεια ήταν στην Ελλάδα και έκαψε ένα τόνο ιδρώτα στρώνοντας δρόμους χωρίς λακκούβες για τους «πατριώτες». Και τα απογέυματα όμως δούλευε ο Σπύρος. Μαζί και η γυναίκα του. Και μάζευαν ένα –δυο ευρώ για να ζήσουν καλύτερα σαν ποτέ γυρίζαν πίσω. Στην «άλλη Πατρίδα». Χειμώνας καιρός ήταν ακόμα και ο Σπύρος με τη γυναίκα του και τα δυο παιδιά χωρούσαν ακόμα

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Όταν η «Πατρίδα» στέρευσε

στον Γρόπα. «Πατριώτες» ήταν ακόμα. Οι άλλοι «Βορειοηπειρώτες» μάζευαν τις ελιές. Μαζέψαν τόνους ελιές. Πρώτη φορά μαζεύτηκαν τόσες ελιές στην Πατρίδα.

ΥΣΤΕΡΑ οι ελιές τελείωσαν. Είχε εν τω μεταξύ έρθει από την Αλβανία – η Βόρεια Ήπειρος ξεχάστηκε, οι ελιές τελείωσαν – η γριά μάνα του Σπύρου. Να φυλάει τα παιδιά σαν ο Σπύρος και η γυναίκα του δούλευαν για την καλύτερη ζωή στην «άλλη Πατρίδα». Αλλά η «Πατρίδα» στέρευσε από λάδι. Στέρευσε και από ανθρωπιά. Οι

φυλλάδες άρχισαν να γράφουν για τη μάστιγα των Αλβανών. «Κλέβαν, λείει, σπία». «Να φύγει η ακρίδα». «Να πάνε στον αγύριστο». «Σε λίγο θα αρχίσουν να μας πουλάνε και Καλάσνικοφ». Μια μέρα η Αστυνομία έπιασε τη γριά μάνα του Σπύρου. Δεν είχε άδεια παραμονής. Έπρεπε να φύγει στη πατρίδα της. Και ο Σπύρος με τη γυναίκα του και τα παιδιά του έπρεπε να φύγει. Είχε τελειώσει η άδεια παραμονής του. Τους είδα όλους μαζί στο πρακτορείο των λεωφορείων του Αγίου να φεύγουν για την Αλβανία. Την Πατρίδα τους. Τούτη η

Πατρίδα δεν ήταν πια δική τους. Αντίο Σπύρο.

ΗΤΑΝ μια πραγματική ιστορία από αυτές που συμβαίνουν κάθε μέρα στην Ελλάδα. Μόνο που αυτή η ιστορία δεν ταιριάζει βλέπετε με αυτά που μας σερβίρουν καθημερινά οι Ελληναράδες για τους Αλβανούς και γενικά για όλους τους μετανάστες που δουλεύουν στην Ελλάδα σκληρά για ένα κομμάτι ψωμί, όπως για ένα κομμάτι ψωμί δούλευαν επί δεκαετίες εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες στην Αμερική, τη Γερμανία, το Βέλγιο, στην Αυστραλία, στον Καναδά και όπου αλλού μπορούσαν να βρουν μεροκάματο. Και ένιωσαν στο πετσί τους το στίγμα του ρατσισμού, γιατί τους αποκαλούσαν παλιόξενους(woj) και έπρεπε να δουλεύουν σε σκληρές δουλειές για να ταΐσουν την οικογένεια και να ανταπεξέλθουν στα έξοδα. Τα παιδιά τους πήγαιναν στο σχολείο και μεγάλωναν με το στίγμα του ρατσισμού γιατί οι συμμαθητές τους τα αποκαλούσαν woj και δεν τα έκαναν παρέα. Αυτά φυσικά συνέβαιναν στις δεκαετίες του 50 –60-70. Είναι πολλές χιλιάδες οι ρατσιστικές περιπτώσεις της εποχής εκείνης. Και είναι πολλά τα Ελληνόπουλα που ακόμη και σήμερα θυμούνται με πόνο το ρατσισμό που διαβίωναν μεγαλώνοντας στα σχολεία. Εμείς οι Έλληνες που η Πατρίδα μας μάς έδωσε και μεταναστεύσαμε στη μακρινή Αυστραλία, τον γευτήκαμε το ρατσισμό εδώ στη δεύτερη Πατρίδα μας κυρία Έφη, γι'αυτό καταλαβαίνουμε και νιώθουμε τι αισθάνεται ο κάθε μετανάστης όπου και αν βρίσκεται όταν τον βλέπουν σαν Ξένο και του γυρίζουν την πλάτη.

Η ΑΝΑΒΙΩΣΗ του ρατσισμού στην Ελλάδα δείχνει ότι πίσω και πέρα από την οικονομική κρίση υπάρχει μια κρίση Πολιτισμού και Παιδείας. Την οικονομική κρίση μπορεί να την αντιμετωπίσουν οι συμπατριώτες μας στην Ελλάδα, αλλά αν δεν ξεπεράσουν την κρίση Ταυτότητας και Πολιτισμού θα είναι η Πατρίδα μας μια χώρα χωρίς μέλλον.

ΚΙΝΗΣΗ, ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ ΟΤΙ ΘΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ

Ελληνοαυστραλοί ζητούν να μη χορηγηθεί βίζα σε βουλευτές της Χρυσής Αυγής

Ομάδα Ελληνοαυστραλών έχει ετοιμάσει ένα υπόμνημα και συγκεντρώνει υπογραφές για να απαγορευτεί η είσοδος στην Αυστραλία σε βουλευτές της «Χρυσής Αυγής».

Το υπόμνημα θα σταλεί στον Αυστραλό υπουργό Μετανάστευσης, Μπρένταν Οκόννορ μετά από δηλώσεις του βουλευτή της «Χρυσής Αυγής», Ηλία Κασιδιάρη, ότι το κόμμα του πρόκειται να ανοίξει γραφείο στη Μελβούρνη και αντιπροσωπεΐα βουλευτών της παράταξης θα επισκεφθεί την Αυστραλία.

Στο υπόμνημα προς τον υπουργό Μετανάστευσης, Μπρένταν Οκόννορ, οι ομογενείς αναφέρουν: «Τα δύο τελευταία χρόνια, η Χρυσή Αυγή έχει εξαπολύσει ένα κύμα τρόμου και βίας στους δρόμους κάθε μεγάλης πόλης και περιοχής στην Ελλάδα. Τον Μάιο του 2011, εξαπέλυσαν ένα κύμα οχλοκρατικής βίας εναντίον μεταναστών στο κέντρο της Αθήνας και από τις εθνικές εκλογές του Μάη και του Ιουλίου 2012, η βία τους έχει ενταθεί. Εκτός από την ακραία βία και τον ρατσισμό του, το κόμμα αυτό είναι άγρια ομοφοβικό και αυταρχικό, ενώ συχνά επιτίθεται και σε πολιτικούς ακτιβιστές και καλλιτέχνες.

Η Χρυσή Αυγή προσπαθεί τώρα να εξαπλωθεί στην ελληνική διασπορά, προσπαθώντας να ανοίξει γραφείο στη Νέα Υόρκη και στη Νυρεμβέργη. Τώρα από διάφορα δημοσιεύματα προέκυψε ότι η Χρυσή Αυγή είναι κοντά στο άνοιγμα γραφείου στη Μελβούρνη και ότι μέλη της ηγεσίας της σχεδιάζουν να ταξιδέψουν στην

Αυστραλία, προκειμένου να «κόψουν την κορδέλα» των εγκαινίων των νέων γραφείων τους. Αυτή η οργάνωση δεν έχει θέση πουθενά, αλλά ενώ η Ελλάδα δεν είναι σε θέση ή δεν επιθυμεί να την αποτρέψει από το να αναπτύσσεται, η αυστραλιανή κυβέρνηση είναι σε θέση να αποτρέψει την έλευση των μελών τους εδώ.

Καλούμε τον Υπουργό Μετανάστευσης, Brendan O'Connor, να αρνηθεί τις βίζες στα ακόλουθα μέλη της ηγεσίας (βουλευτές) της Χρυσής Αυγής της που ενδέχεται να επιδώσουν να έρθουν στην Αυστραλία, για οποιοδήποτε σκοπό: Νίκο Μιχαολιάκο, Ελένη Ζαρούλια, Γιώργο Γερμενή, Ηλία Παναγιώταρο, Κωνσταντίνο Μπαρμπαρούση, Ιωάννη Λαγό, Νίκο Κουζίλο, Ηλία Κασιδιάρη, Νίκο Μίχο, Αντώνη Γρέγο, Πολύβιο Ζησιμόπουλο, Δημήτρη Κουκούτση, Παναγιώτη Ηλιόπουλο, Ευστάθιο Μπούκουρα, Χρυσοβαλάντη Αλεξόπουλο, Νικήτα Σιόη, Χρήστο Παππά, Μιχάλη Αρβανίτη. Πέρα από την απαγόρευση εισόδου σε οποιοδήποτε από τα μέλη τους, καλούμε στη συγκρότηση ενός κινήματος των Ελλήνων της Αυστραλίας καθώς και της ευρύτερης κοινότητας για την καταπολέμηση της παρουσίας της Χρυσής Αυγής στην κοινωνία μας, ως μέρος ενός ευρύτερου αντιρατσιστικού κινήματος, για να αποτρέψουμε την εξάπλωση της επιρροής τους στην ελληνική κοινότητα καθώς και την απειλή που συνιστούν για την πολυπολιτισμική κοινωνία για την οποία οι Ελληνοαυστραλοί και άλλοι μετανάστες έχουν αγωνιστεί και υπερασπιστεί».

